

Ekonomi Bakanlığından:

**İTHALATTA HAKSIZ REKABETİN ÖNLENMESİNE
İLİŞKİN TEBLİĞ (TEBLİĞ NO: 2015/43)
BİRİNCİ BÖLÜM**

Genel Bilgi ve İşlemler

Mevcut önlem ve soruşturma

MADDE 1 – (1) 22/3/2009 tarihli ve 27177 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ (Tebliğ No: 2009/8) ile tamamlanan sübvansiyon soruşturması (esas soruşturma) sonucunda, Hindistan menşeli PET filmlerin ithalinde CIF bedelin %4,25’i ile %21,61’i arasında değişen oranlarda telafi edici vergi şeklinde kesin önlem yürürlüğe konulmuştur.

(2) İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmeliğin (Yönetmelik) 35 inci maddesinin ikinci fıkrası hükmüne uygun olarak, 29/6/2013 tarihli ve 28692 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ (Tebliğ No: 2013/11) ile söz konusu ürüne ilişkin önlemlerin 22/3/2014 tarihinde sona ereceği, yerli üretim dalının mevzuatta öngörölen sürelerde yeterli delillerle desteklenmiş bir başvuru ile nihai gözden geçirme soruşturması (NGGS) açılması talebinde bulunabileceği duyurulmuştur.

(3) Yürürlükte bulunan önlemin sona ermesi halinde sübvansiyonun ve zararın devam etmesinin veya yeniden meydana gelmesinin muhtemel olduğu iddiası ile yerli üretici Süper Film Ambalaj Sanayi ve Ticaret A.ř. (Süper Film) tarafından yapılan ve Polinas Plastik Sanayii ve Ticareti A.ř. (Polinas) tarafından da desteklenen başvuru üzerine 21/3/2014 tarihli ve 28948 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ (Tebliğ No: 2014/6) ile başlatılan NGGS, T.C. Ekonomi Bakanlığı (Bakanlık) İthalat Genel Müdürlüğu (Genel Müdürlük) tarafından yürütölerek tamamlanmıştır.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğ, 14/6/1989 tarihli ve 3577 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Kanun, 20/10/1999 tarihli ve 99/13482 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Karar ve 30/10/1999 tarihli ve 23861 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmelik hükümleri çerçevesinde yürütölen nihai gözden geçirme soruşturmasının sonuçlarını içermektedir.

Yerli üretim dalının temsil niteliği

MADDE 3 – (1) Başvuru aşamasında sunulan delillerden, başvurunun Yönetmeliğin 18 inci maddesinin birinci fıkrası ile 20 nci maddesinin üçüncü fıkrası çerçevesinde yerli üretim dalını temsil niteliğini haiz olduğu anlaşılmıştır. Soruşturma süresince ilgili taraflarca, bu tespiti değiştirmek için yeni bir bilgi veya değerlendirme sunulmamıştır. Bu Tebliğin ilerleyen bölümlerinde Süper Film firması “yerli üretim dalı” olarak anılacaktır.

İlgili tarafların bilgilendirilmesi ve toplanan bilgilerin değerlendirilmesi

MADDE 4 – (1) Soruşturma açılmasını müteakip, soruşturma konusu ürünün Bakanlık tarafından bilinen Hindistan’daki üreticilerine/ihracatçlarına, Türkiye’de yerleşik ithalatçlarına ve ayrıca soruşturmanın taraflarından biri olarak Hindistan’ın Ankara’daki Büyökelçiliğine soruşturmanın açılışına ilişkin bildirimde bulunulmuştur.

(2) Bildirimde, soruşturma açılış Tebliğine, başvurunun gizli olmayan özetine ve soru formlarına nereden erişileceği hususunda bilgi verilmiştir.

(3) Taraflara soru formunu yanıtlatmaları için posta süresi dâhil 37 gün süre tanınmıştır.

(4) Yerli üretim dalı, soruşturma süresi boyunca Bakanlık ile işbirliği içinde olmuş ve gerektiğinde talep edilen ilave bilgileri temin etmiştir.

(5) Soruşturma döneminde ithalat gerçekteşirdiği tespit edilen 22 ithalatçı firmaya soru formu gönderilmiş ve bu firmaların yedisinden cevap alınmıştır.

(6) Hindistan’da yerleşik üretici/ihracatçı firmalardan esas soruşturmada da işbirliğinde bulunan ve kendileri için sübvansiyon oranı tespiti yapılan SRF Limited (SRF) ile Ester Industries Ltd. (Ester) firmaları kendilerine gönderilen soru formlarına süresi içinde yanıt vermişlerdir. Esas soruşturmada işbirliğine gelmemiş olan Vacmet India Limited(Vacmet) firması da soru formlarına yanıt vermiştir. Bununla

beraber, adı geçen firma, soru formlarına yanıt verme süresinden sonra soru formuna ilişkin yanıtlarında düzeltme yapılması gereken hususlar olduğunu beyan ederek yanıtlarının ilgili kısımlarını tekrar iletmıştır. Esas soruşturmada kendisi için sübvansiyon oranı tespiti yapılan UflexLimited firması ise bu soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunmamıştır.

(7) Hindistan Hükümeti de kendisine gönderilen soru formuna ilişkin yanıtlarını süresi içinde Bakanlığa iletmıştır.

(8) Soruşturma sonucunda alınacak karara esas teşkil edecek bilgi, tespit ve değerlendirmeleri içeren nihai bildirim yukarıda adı geçen üretici/ihracatçı firmalar ile Hindistan'ın Ankara'daki Büyükelçiliğine, yerli üreticilere ve soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunan ithalatçılara iletilmiş ve yapılan tespit ve değerlendirmelere ilişkin görüşlerini Bakanlık ile paylaşmaları istenmiştir.

(9) Tarafların soruşturma boyunca ortaya koyduğu tüm bilgi, belge ve görüşler incelenmiş, mezkûr görüşlerden mevzuat kapsamında değerlendirilebilecek olanlarına bu Tebliğin ilgili bölümlerinde değinilmiştir.

Yerinde doğrulama soruşturması

MADDE 5 – (1) Yönetmeliğin 21 inci maddesi çerçevesinde yerli üretici Süper Film firmasının Gaziantep'teki üretim ve idari tesislerinde yerinde doğrulama soruşturması gerçekleştirilmiştir.

Gözden geçirme dönemi

MADDE 6 – (1) Önlemin yürürlükten kalkması durumunda, sübvansiyonun ve zararın devamı veya yeniden meydana gelmesinin muhtemel olup olmadığının tespiti için 1/1/2013–31/12/2013 arasındaki dönem gözden geçirme dönemi olarak kabul edilmiştir.

İKİNCİ BÖLÜM

Soruşturma Konusu Ürün ve Benzer Ürün

Soruşturma konusu ürün ve benzer ürün

MADDE 7 – (1) Soruşturma konusu ürün 3920.62.19.00.00, 3920.69.00.00.00 ve 3921.90.10.00.00 gümrük tarife istatistik pozisyonlarında (GTİP) yer alan PET filmlerdir. Başvuruya konu olan önlemin alındığı 3921.90.19.00.00 GTİP, 2010 yılında Türk Gümrük Tarife Cetvelinde yapılan değişiklikle 3921.90.10.00.00 olarak tadil edilmiştir.

(2) Soruşturma konusu PET filmler temel olarak iki üretim yöntemi kullanılarak üretilmektedir. Birinci yöntem entegre tesisler tarafından izlenen yol olup PTA ve MEG aşamasında alınan hammaddenin çeşitli girdilerin ilavesiyle işlenip melt haline getirilmesini ve bu eriyiğin dökme ve gerdirme aşamalarından geçirilmesini içermektedir.

(3) İkinci yöntemde ise PET cips aşamasından itibaren üretim süreci başlamaktadır. Burada granül haldeki PET cips çeşitli ek girdilerin ilavesiyle birlikte eritilerek melt haline getirilmekte buradan dökme ve gerdirme aşamasına geçilmektedir.

(4) PET filmler kalınlıklarına göre sınıflandırılmaktadır. Geniş bir kullanım alanına sahip PET filmler özellikle ambalaj, tekstil sanayi, görüntüleme teknolojileri, elektrikli aletler ile manyetik medya üretimi gibi alanlarda kullanılmaktadır.

(5) Soruşturma konusu PET filmler ile yerli üretim dalı tarafından üretilen PET filmlerin; teknik ve fiziki özellikleri, çeşitleri, dağıtım kanalları, kullanım alanları, kullanıcıların ürünü algılaması ve birbirini ikame edebilmeleri açısından benzer özelliklere sahip olduğu ve soruşturmaya konu ülkeden ithal edilen ürünlerin yerli üretim dalının ürünleriyle doğrudan rekabet içinde olduğu, bu nedenle de benzer ürün olarak kabul edilebileceği tespiti esas soruşturmada yapılmıştır. Bu soruşturma süresince, ilgili taraflarca, daha önce esas soruşturmada yapılan değerlendirmeleri geçersiz kılacak herhangi bir görüş sunulmamıştır. Bu nedenle soruşturma konusu ürün ile yerli üretim dalı tarafından üretilen ürünlerin benzer ürün olduğu tespiti geçerliliğini korumaktadır.

(6) Soruşturma konusu ürün ile ilgili açıklamalar genel içerikli olup, uygulamaya esas olan GTİP'ler ve karşılığı eşya tanıımıdır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sübvansiyonun Devamı ve Yeniden Meydana Gelmesi İhtimali

Genel açıklamalar

MADDE 8 – (1) Yönetmeliğin 35 inci maddesi çerçevesinde önlemin yürürlükten kalkması halinde sübvansiyonun devam etmesinin veya yeniden meydana gelmesinin muhtemel olup olmadığı incelenmiştir. Bu çerçevede, esas soruşturmada önlem alınabilir nitelikte olduğu tespit edilen sübvansiyon programlarının gözden geçirme döneminde yürürlükte olup olmadığı incelenmiştir.

(2) Yönetmeliğin 41 inci maddesi çerçevesinde soruşturma sırasında yeni sübvansiyon oranları hesaplanmamıştır.

Ön lisans programı (ÖLP) ve ithalat vergisi muafiyeti

MADDE 9 – (1) Bu programın yasal dayanağı Hindistan Hükümeti tarafından hazırlanan "İhracat İthalat Politikası Belgesi 2009-2014" (İİPB) ile "Prosedürler El Kitabı 2009-2014 (PEK)" belgesinin 4 üncü bölümleridir.

(2) Program çerçevesinde ihracatçılar ihraç edecekleri ürünün üretim sürecinde ihtiyaç duydukları maddeleri gümrük vergilerinden muaf olarak ithal edebilmektedirler. Ön lisanslar üretici/ihracatçılar, üreticilerle bağlantılı tacir/ihracatçılar ile belirli koşullarda diğer yerli üreticiler tarafından kullanılabilir. (3) Program kapsamında ithalatına izin verilen girdi miktarı ile ihraç edilmesi gereken nihai ürün miktarı Hindistan Hükümeti tarafından yayımlanan Standart Girdi-Çıktı Oranları (SGÇO) belgesinde gösterilmektedir.

(4) Hindistan'ın programa ilişkin mevzuatı kapsamında SGÇO'lara göre girdi ithalatını gerçekleştiren firmalar, ihracat yükümlülüklerini yerine getirmemeleri halinde girdi ithalatında ödenmemiş olan gümrük vergilerini belirli bir oranda cezai müeyyideye de tabi olarak Hindistan Hükümeti'ne ödemek zorundadır. Yine Hindistan mevzuatına göre ithal ettiği girdiden daha azını kullanarak ihracat gerçekleştiren firmaların cezai müeyyidelere tabi olduğu ifade edilmektedir.

(5) Hindistan Hükümeti'nin ilgili düzenlemesine göre program kapsamında girdi ithalatı gerçekleştiren firmalar bu ithalata ilişkin olarak "Ek-23" adında bir belgeyi doldurmakla yükümlü bulunmaktadır. Ayrıca, ithalatın gerçekleştirilmesinden sonra Hindistan Hükümeti'ne gerçek tüketim verilerine ilişkin mali müşavir tarafından onaylanmış bir rapor sunulması gerekmektedir.

(6) Hindistan Hükümeti kendisine gönderilen soru formlarında talep edilmiş olmasına rağmen hangi firmaların bu programdan yararlandığına dair herhangi bir bilgi sunmamış, program çerçevesindeki lisanslar ve girdi kullanımına ilişkin rakamları da sağlamamıştır.

(7) Esas soruşturma esnasında;

a) Hindistan Hükümeti'nin, program çerçevesinde ithal edilen girdilerin ne kadarının ihraç edilen ürünlerde kullanıldığını tespit etmeye yönelik etkin şekilde işleyen bir doğrulama sistemine sahip olmadığı;

b) Programdan yararlanan firmalara tanınan vergisiz ithalat yapma olanağının Sübvansiyonlar ve Telafi Edici Önlemler Anlaşmasının (Anlaşma) "İhracat Sübvansiyonları Olarak İkame Geri Verme Sistemlerinin Belirlenmesinde İlkeler" başlıklı III üncü Eki (Ek III) çerçevesinde makul bir vergi iadesi sistemi olarak kabul edilemeyeceği;

c) Program kapsamında firmalara tanınan vergi muafiyetinin Anlaşmanın 1.1(a)1(ii) maddesi çerçevesinde Hindistan Hükümeti'nin vergi gelirinden feragat etmesi sonucunu doğurduğu ve bu nedenle Hindistan Hükümeti tarafından ilgili firmalara bir mali katkı sağlandığı;

ç) Hindistan Hükümeti'nin etkin ve doğru şekilde işleyen bir doğrulama mekanizmasına sahip olmaması nedeniyle ihtiyaç duyulandan daha fazla girdinin vergisiz olarak ithal edilebilmesinin mümkün olduğu;

d) Programdan yararlanan firmaların ithalat işlemleri sırasında ödemeleri gereken vergilerden muaf tutulmasının bu firmalar için likidite artırıcı bir etkiye yol açarak bir fayda yarattığı;

e) Bu tespit ve değerlendirmeler ışığında bahse konu programın Anlaşmanın 1.1 maddesi ile İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmeliğin 12 nci maddesi çerçevesinde Hindistan Hükümetince verilen ve programdan yararlananlara fayda sağlayan bir mali katkı teşkil etmesi nedeniyle sübvansiyon olduğu, sonucuna varılmıştır.

(8) Mevcut soruşturma kapsamında da esas soruşturmada yapılan bu belirlemeleri geçersiz kılabacak bir bulguya rastlanmamıştır.

(9) Programa ilişkin olarak gözden geçirme döneminde geçerli olan mevzuat incelendiğinde, programın uygulanmasının ihracat performansına bağlı olduğu anlaşıldığından Anlaşmanın 3.1 maddesi ve EK III çerçevesinde programın bir ihracat

sübvansiyonu olduğu ve yine Anlaşmanın 2.3 maddesi çerçevesinde özgül bir sübvansiyon teşkil ettiği sonucuna varılmıştır.

(10) Bu bulgu ve değerlendirmeler çerçevesinde, programın önlem alınabilir nitelikte olduğuna ilişkin olarak esas soruşturmada yapılmış olan tespitlerin geçerliliğini koruduğu düşünülmektedir.

Vergi hibesi ve vergi iadesi programları

MADDE 10 – (1) Vergi iadesi ve vergi hibesi uygulamalarının yasal dayanağı Hindistan Hükümeti tarafından hazırlanan İİPB ile PEK belgesinin 4 üncü bölümleridir.

(2) İlgili mevzuatın ÖLP programı ile birlikte "vergi yetkisi hesap programı" ve "vergi iadesi programı"nın birlikte içerdiği; bununla beraber "vergi yetkisi hesap programı"nın 1/10/2011 tarihinden sonraki ihracat işlemleri için yürürlükten kaldırıldığı anlaşılmaktadır.

(3) Hindistan Hükümeti tarafından sunulan yanıtlarda vergi iadesi programının vergi yetkisi hesap programının muadili olmadığını ve bu programların birbirlerini ikame etmediğini ifade etmiş, vergi iadesi programına ilişkin detaylı bilginin Gümrük El Kitabında yer aldığını belirtmiştir.

(4) Söz konusu dokümanda, vergi iadesi programının amacının ihraç edilen ürünlerin üretiminde kullanılan vergilendirilebilir nitelikteki hizmetler ve ithal girdiler için doğan vergi veya yükümlülüklerin iadesi olduğu ifade edilmektedir. Bu itibarla vergi iadesinin "Tüm Sektör Oranı" (All Industry Rate-TSO) ve "Marka Oranı" (Brand Rate) olmak üzere iki türü olduğu ve tüm ihracatçılar tarafından kullanılabilirdiği belirtilmektedir.

(5) TSO, belirli ihraç ürünleri için doğan tüketim ve gümrük vergileri ile hizmet vergisinin ortalama miktar ve değeri üzerinden bir ortalama oran tespit edilip uygulanmasını ifade etmektedir. Tüm sektör oranları belirli ürünler için her yıl Hükümet tarafından belirlenmekte ve ilan edilmektedir. TSO tespiti yapılmamış olan ürün tipleri için ise "marka oran" tespiti yapılmaktadır.

(6) TSO her yıl çok sayıda ürün için Hükümet tarafından Gümrükler, Merkezi Tüketim Vergileri ve Hizmet Vergileri verilerinden ihraç ürünleri için ortalamaların tespit edilmesiyle belirlenmektedir. Bu süreçte, -ithal veya yerli- kullanılan girdilerin ortalama fiyatları, tüketim/fire oranları, uygulanan vergi oranları ve ihraç edilen ürünlerin ortalama FOB fiyatları gibi veriler dikkate alınmaktadır. Yapılan çalışmalar neticesinde TSO belirli ürünler için FOB değerini belirli bir yüzdesi olarak sabitlenmektedir.

(7) TSO tespiti yapılmayan ürünler ile tespit edilen TSO'nun kendi ürünleri için yetersiz olduğunu iddia eden ihracatçılar kendileri için münferit bir oranın belirlenmesini talep edebilmektedir. Marka oran tespitinde ihracatçının hangi girdiyi ne kadar kullandığını ve bu amaçla ne kadar vergi ödediğini tevsik etmesi beklenmektedir.

(8) Gerek üretici/ihracatçılar tarafından sunulan belgelerden gerekse Hindistan'ın ilgili mevzuatının incelenmesinden bahse konu programdan yararlanmak için ithal girdi kullanma zorunluluğunun bulunmadığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla yerli girdi kullanılarak üretilen ve ihraç edilen nihai ürüne karşılık olarak da bu programdan yararlanmak mümkün görünmektedir. Öte yandan, verilen vergi iadeleri, ihraç edilen ürün içerisinde kullanıldığı varsayılan girdi miktarına göre değil, ihracatın değerine göre belirli bir oranda verilmektedir. Bu itibarla, ihraç edilen ürün için fiilen gerçekleşmiş olan vergi yükü dikkate alınmamaktadır.

(9) Bu veriler ışığında, programın makul bir vergi iadesi mekanizması olarak değerlendirilmesi mümkün görünmemektedir.

(10) Yapılan inceleme çerçevesinde;

a) Programın Hindistan Hükümeti tarafından vergi gelirinden feragat edilmesi sonucunu doğurduğu;

b) Vergi iadesinden yararlanan firmanın ihracat yapmak dışında herhangi bir mükellefiyet altına girmeden karşılıksız bir kaynağa erişiminin söz konusu olduğu;

c) Programdan yararlanan firmaların ithalat işlemleri sırasında ödemeleri gereken vergilerden muaf tutulmasının bu firmalar için likidite artırıcı bir etkiye yol açarak bir fayda yarattığı ve Anlaşmanın 1.1 maddesi ile İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmeliğin 12 nci maddesi çerçevesinde Hindistan Hükümetince verilen ve programdan yararlananlara fayda sağlayan bir mali katkı teşkil etmesi nedeniyle sübvansiyon olduğu sonucuna varılmıştır.

(11) Programı düzenleyen mevzuat incelendiğinde, programın uygulanmasının ihracat performansına bağlı olduğunun görüldüğü, bu bağlamda Anlaşmanın 3.1 maddesi hükmünce programın ihracat sübvansiyonu olduğu ve yine Anlaşmanın 2.3 maddesi çerçevesinde özgül bir sübvansiyon olarak kabul edilmesi gerektiği anlaşılmıştır.

(12) Vergi iadesi programının yürürlükten kaldırılan vergi yetkisi hesap programı ile uygulama, faydanın tespiti, yararlanma koşulları açısından büyük benzerlik taşıdığı görülmüştür.

(13) Bu bulgu ve değerlendirmeler çerçevesinde, vergi yetkisi hesap programının önlem alınabilir nitelikte olduğuna ilişkin olarak esas soruşturmada yapılmış olan tespitlerin vergi iadesi programı için de geçerli olduğu düşünülmektedir.

Sermaye malları ithalatı teşvik programı

MADDE 11 – (1) 1 Nisan 1992’de uygulanmaya başlanan bu programın yasal dayanağı Hindistan Hükümeti tarafından hazırlanan İİPB’nin ve PEK’in 5 inci bölümleridir.

(2) Bu programdan üretici/ihracatçılar, üreticilerle ilişkili olan tacir ihracatçılar ve hizmet sağlayıcılar faydalanabilmektedir. Program çerçevesinde, üretim öncesinde ve sonrasında kullanılmak üzere yeni veya on yaşına kadar ikinci el sermaye mallarının ithalatta uygulanan mevcut vergilerden daha düşük oranda bir vergi ile ithal edilmesi mümkündür. Bununla beraber, bu avantajdan yararlanan firmalar için sekiz yıl içerisinde, elde edilen vergi avantajının sekiz katı kadar ihracat yapma zorunluluğu bulunmaktadır.

(3) Hindistan Hükümeti kendisinden talep edilmesine rağmen soruşturma konusu ürünleri üreten hangi üretici/ihracatçıların bu programdan yararlandığına ve elde edilen faydanın ne boyutta olduğuna dair herhangi bir veri sunmamıştır.

(4) Esas soruşturma esnasında;

a) Hindistan Hükümeti’nin firmaların ihracat yapma taahhüdüne karşılık olarak sermaye malları ithalatında tahsil etmesi gereken vergilerin tamamını veya bir kısmını tahsil etmediği, verilen ihracat yapma taahhüdüne karşılık olarak vergi gelirlerinden feragat ettiği;

b) Anılan program çerçevesinde sermaye malları ithalatında vergi avantajından yararlanan firmaların karşılıksız olarak sağlanan bir kaynaktan yararlandıkları;

c) Bahse konu programın Anlaşmanın 1.1 maddesi ile İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmeliğin 12 nci maddesi çerçevesinde Hindistan Hükümeti’nce verilen ve programdan yararlananlara fayda sağlayan bir mali katkı teşkil etmesi nedeniyle sübvansiyon olduğu;

ç) Programı düzenleyen mevzuat incelendiğinde, programın uygulanmasının ihracat performansına bağlı olduğunun görüldüğü, programdan yararlanmak isteyen firmaların ihracat taahhüdünde bulunma zorunluluğunda olduğu, bu bağlamda Anlaşmanın 3.1 maddesi hükmünce programın ihracat sübvansiyonu olduğu ve yine Anlaşmanın 2.3 maddesi çerçevesinde özgül bir sübvansiyon teşkil ettiği;

sonucuna varılmıştır.

(5) Mevcut soruşturma kapsamında da esas soruşturmada yapılan bu belirlemeleri geçersiz kılacak bir bulguya rastlanmamıştır.

(6) Programa ilişkin olarak gözden geçirme döneminde geçerli olan mevzuat incelendiğinde, programın uygulanmasının ihracat performansına bağlı olduğu anlaşıldığından Anlaşmanın 3.1 maddesi ve EK III çerçevesinde programın bir ihracat sübvansiyonu olduğu ve yine Anlaşmanın 2.3 maddesi çerçevesinde özgül bir sübvansiyon teşkil ettiği sonucuna varılmıştır.

(7) Bu bulgu ve değerlendirmeler çerçevesinde, programın önlem alınabilir nitelikte olduğuna ilişkin olarak esas soruşturmada yapılmış olan tespitlerin geçerliliğini koruduğu düşünülmektedir.

İhracat kredisi programı

MADDE 12 – (1) Bu programın yasal dayanağı HMB tarafından çıkarılan ve güncellenen Ana Sirkülerlerdir.

(2) İhracat kredileri ihracat öncesi ve sonrası olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Bu krediler de kendi içlerinde yerli para ve döviz cinsinden krediler olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Programdan üretici/ihracatçılar ile tacir/ihracatçılar yararlanabilmektedir.

(3) Program kapsamında HMB tarafından bu tip krediler için uygulanabilecek baz faiz oranları belirlenmektedir. Baz faiz oranı belirlemesi 1 Temmuz

2010 tarihi itibariyle yürürlüğe girmiştir ve bankaların sermaye maliyetleri ile faaliyet giderlerini karşılayacak baz faiz oranının tespiti hedeflenmekte bu oranın altında faiz hadleri ile kredi kullanımının önlenmesi hedeflenmektedir.

(4) Döviz cinsinden kredilerde ise faiz hadleri ihracat öncesi ve sonrası için değişiklik arz etmektedir. İhracat öncesi kredilerde 180 güne kadar vadeli kredilerde faiz haddi LIBOR/EURO veya LIBOR/EUROBOR'un 350 baz puan fazlası, 180 günden uzun vadeli krediler için ise 180 günlük süre için uygulanan oranın üzerine 180 günden sonrası için 200 baz puan fazlasıdır. Her koşulda, bahse konu program ile ihracatçı firmalara piyasa faiz haddinden daha düşük oranlarda borçlanma olanağı tanınmaktadır.

(5) İlgili mevzuat ve gelen yanıtlar incelendiğinde ihracat kredisi programı kapsamında bankaların ihracatçılara hammadde almaları, işleme, depolama, paketlenme, nakliye ve sevkiyat yapmaları için işletme sermayesi sağladığı anlaşılmaktadır.

(6) İhracat öncesi kredilerden yararlanmak isteyen firmalar bankalara bir ihracat siparişi veya müşteriden alınan bir teminat mektubu ile başvurabilmektedir. Kredi oranı, HMB'nin belirlediği ilkeler çerçevesinde banka tarafından ihracatçının kredibilitesi değerlendirilerek verilmektedir.

(7) İhracat sonrası için ise ticari bankalar tarafından Rupî veya döviz cinsinden olmak üzere ihracatçı tarafından kendilerine sunulan ihracat dokümanlarının iskonto edilmesi suretiyle sevkiyat tarihinden itibaren 90 günü aşmamak kaydıyla kredi kullanılmaktadır. 90 günü aşan vadelerde faiz hadleri daha yüksek olarak belirlenmektedir.

(8) Esas soruşturma esnasında, programdan sadece ihracatçı firmaların yararlanabildiği, bu bağlamda Anlaşmanın 3.1 maddesi hükmünce programın ihracat sübvansiyonu olduğu ve yine Anlaşmanın 2.3 maddesi çerçevesinde özgül bir sübvansiyon teşkil ettiği anlaşılmış, bu hususlar göz önüne alınarak programın önlem alınabilir nitelikte olduğu değerlendirilmiştir.

(9) Mevcut soruşturma kapsamında da esas soruşturmada yapılan bu belirlemeleri geçersiz kılacak bir bulguya rastlanmamıştır.

(10) Bu bulgu ve değerlendirmeler çerçevesinde, programın önlem alınabilir nitelikte olduğuna ilişkin olarak esas soruşturmada yapılmış olan tespitlerin geçerliliğini koruduğu düşünülmektedir.

Özel ekonomik bölge (ÖEB) programı

MADDE 13 – (1) Bu programın yasal dayanağı Hindistan Hükümeti tarafından hazırlanan İİPB ile PEK belgesinin 7 nci bölümleri ile 2005 tarihli Özel Ekonomik Bölgeler Kanunu ve 2006 tarihli Özel Ekonomik Bölgelere İlişkin Kurullar'dır.

(2) Programdan, üretimlerinin tamamını veya büyük kısmını ihraç eden firmalar yararlanabilmektedirler. Bahse konu firmalar, yasaklı olmamak kaydıyla her türlü ürünün ihracatını gerçekleştirebilmekte ve program kapsamında sermaye malları dahil olmak üzere her türlü maddeyi gümrük vergilerinden muaf olarak ithal edebilmektedirler.

(3) ÖEB programı daha önce Hindistan Hükümeti tarafından uygulanan İhracat İşleme Bölgeleri programının devamı niteliğindedir. ÖEB'ler gümrük alanı dışında sayılan ve ticari işlemler, vergiler ve benzeri yükümlülükler bakımından muafiyet sağlanan bölgeler olarak tanımlanmaktadır. ÖEB işletmelerinin bu amaçla kurulmuş bulunan sınırları belirli özel bölgelerde kurulu olması gerekmektedir.

(4) ÖEB kapsamında bir işletme kurulmak istendiğinde gelecek beş yıla ilişkin olarak planlanan üretim miktarı, öngörülen ihracat tutarı ve ihtiyaç duyulan ithal ve yerli girdi miktarına ilişkin tahminleri içeren detaylı bir başvuru hazırlanmaktadır. Başvurunun kabul edilmesi halinde yetkili makamlarca kabulün şartları ve işletmenin yükümlülüklerini açıklayan bir bildirim yapılmaktadır. Kural olarak kabul belgeleri beş yıllık bir süre için verilmekte, bununla beraber bu sürenin sonunda süre uzatımı mümkün olmaktadır.

(5) 2006 tarihli Özel Ekonomik Bölgelere İlişkin Kurullar'ın 6 ncı Bölümünde yer alan 53 üncü madde hükmüne göre ÖEB'de kurulu bulunan bir işletmenin üretime başladıktan sonra beş yıl içerisinde net döviz kazancı elde etmesi gerekmektedir. Diğer bir ifadeyle, bu dönem içerisinde gerçekleştirilen toplam ihracat tutarının toplam ithalat tutarından daha fazla olması gerekmektedir. Bu yükümlülüğü yerine getiremeyen işletmeler için 1992 tarihli Dış Ticaret Kanunu çerçevesinde bir takım cezai müeyyideler öngörülmüştür.

(6) 2005 tarihli Özel Ekonomik Bölgeler Kanunu'nun 6 ncı Bölümünde yer alan 26 ncı madde hükmüne göre ÖEB'de kurulu işletmelerin yararlanabileceği muafiyetler ve avantajlar şu şekilde sayılmıştır:

a) Sermaye malları, hammaddeler ve sarf malzemeleri de dahil olmak üzere bir malın ithalinde veya bir hizmet tedariki sırasında 1962 tarihli Gümrük Kanunu ile 1975 tarihli Gümrük Tarifeleri Kanunu'ndan veya herhangi bir kanundan kaynaklanan tüm vergilerden muafiyet;

b) Bir malın, ÖEB'de kurulu bulunan bir işletmeden Hindistan dışındaki bir yere ihracında 1962 tarihli Gümrük Kanunu ile 1975 tarihli Gümrük Tarifeleri Kanunu'ndan veya herhangi bir kanundan kaynaklanan tüm vergilerden muafiyet;

c) Gümrük bölgesi içerisinde tedarik edilen mal ve hizmetler için 1944 tarihli Merkezi Özel Tüketim Vergisi Kanunu ile 1985 tarihli Merkezi Özel Tüketim Vergisi Tarifeleri Kanunu ve diğer herhangi bir kanundan kaynaklanan özel tüketim vergilerinden muafiyet;

ç) 1994 tarihli Finans Kanunu'nun 5 inci Bölümü çerçevesinde vergilendirilebilir olduğu kabul edilen hizmetlerin tedarikinde hizmet vergisi muafiyeti;

d) Gümrük bölgesi içerisinde tedarik edilen mallarla ilgili olarak 1956 tarihli Merkezi Satış Vergileri Kanunu'ndan kaynaklanan vergilerden muafiyet;

e) ÖEB'de kurulu bulunan işletmelerin ihracattan kaynaklanan gelirleri ile ilgili olarak Gelir Vergisi Kanunu'nun 10AA Bölümü çerçevesinde faaliyete başladıkları ilk beş yıl için %100, ikinci beş yıl için ise %50 oranında gelir vergisi muafiyeti.

(7) ÖEB'de kurulu işletmeler gümrük bölgesine de satış yapabilmektedirler. Bununla beraber, bu aşamada satılan mal için geçerli olan tüm vergilerin de ödenmesi gerekmektedir. Ancak yapılan bu satışların da net döviz kazandırıcı işlem olarak kabul edilmesi imkanı bulunmaktadır.

(8) ÖEB'lerde kurulu olan işletmeler, Gümrük Kanunu'nun hükümleri çerçevesinde gümrük görevlilerinin gözetimi altında faaliyetlerini sürdürmektedirler. 2006 tarihli Özel Ekonomik Bölgelere İlişkin Kurallar'ın 22(2) maddesi hükmüne göre bu işletmeler gümrük bölgesi içinden tedarik edilen veya ithalatı gerçekleştirilen tüm mallara ilişkin tutarlar ile malların tüketim ve kullanımıyla ilgili kayıtları tutmakla yükümlüdürler. Firmalar ayrıca, ürünlerin gümrük bölgesine veya ihracat pazarlarına gerçekleştirilen satışları ile ilgili kayıtları da tutmakla yükümlüdürler.

(9) 2006 tarihli Özel Ekonomik Bölgelere İlişkin Kurallar'ın 22(3) maddesi hükmüne göre ise ÖEB'lerde faaliyet gösteren işletmeler yetkili makamlara her yıl yıllık performans raporu sunmak zorundadırlar.

(10) ÖEB'lerde faaliyet gösteren işletmelerin gerçekleştirdikleri ithalat ve ihracat ile yurt içine yaptıkları satışlara ilişkin kayıt tutma zorunluluğu yine işletmelerin kendilerine verilmiştir. Bununla ilgili olarak yetkili makamlarca bir kayıt tutulması veya gerçekleştirilen sevkiyatlara ilişkin denetim yapılması zorunluluğu bulunmamaktadır. Öte yandan, 2006 tarihli Özel Ekonomik Bölgelere İlişkin Kurallar'ın 35 inci maddesi hükmü uyarınca ÖEB'de kurulu olan bir işletmenin gerçekleştirdiği ithalat işlemi ile yaptığı ihracat veya yurt içi satışlar arasındaki bağlantıyı göstermek gibi bir zorunluluğu da bulunmamaktadır.

(11) Önlemin yürürlüğe girdiği tarihten soruşturma dönemini kapsayan döneme kadar geçen sürede programa ilişkin kurallarda ve mevzuatta önemli bir değişiklik olmadığı Hindistan Hükümeti'nin yanıtlarında ifade edilmiştir. Esas soruşturma esnasında;

a) Sermaye mallarının ithalatında ve yurt içinden tedarikinde sağlanan vergi muafiyeti ile yurt içinden tedarik edilen hizmetlerdeki vergi muafiyetlerinin söz konusu sermaye malları ile hizmetler nihai ürün içerisinde fiziki olarak yer almadığından makul görülebilir bir vergi iade mekanizması olarak kabul edilemeyeceği;

b) Söz konusu vergi muafiyetlerinin Anlaşmanın 1.1(a)1(ii) maddesi çerçevesinde Hindistan Hükümeti'nin vergi gelirlerinden feragat etmesi anlamına geldiği ve muafiyetten yararlananlar bakımından likiditeyi artırıcı bir unsur olmaları ve yatırım ve faaliyet giderlerini düşürmeleri nedeniyle bir fayda oluşturdukları;

c) Muafiyetten yararlanmanın koşulunun yasal olarak ihracat yapmak olduğu da değerlendirildiğinde program kapsamındaki bu uygulamanın Anlaşmanın 3.1 maddesi

hükmünce bir ihracat sübvansiyonu olduğu ve yine Anlaşmanın 2.3 maddesi çerçevesinde önlem alınabilir nitelikte özgül bir sübvansiyon teşkil ettiği;

ç) ÖEB’lerde kurulu olan işletmelerin ihracattan kaynaklanan gelirlerinin gelir vergisi matrahının tamamen veya kısmen dışında tutulmasının Anlaşmanın 1.1(a)1(ii) maddesi çerçevesinde Hindistan Hükümeti’nin vergi gelirinden feragat etmesi sonucunu doğurduğu;

d) Ödenmesi gereken gelir vergisinin tahsil edilmemesinin ÖEB’lerde kurulu işletmelerin likiditesini artırarak ciddi bir fayda sağladığı;

e) Hindistan Hükümeti’nin vergi gelirinden feragat etmek suretiyle sağladığı bu mali katkının ÖEB’de kurulu işletmeler için bir fayda doğurması nedeniyle uygulamanın Anlaşmanın 1.1 maddesi ile Yönetmeliğin 12 nci maddesi bağlamında bir sübvansiyon olduğu;

f) Programı düzenleyen mevzuat ile uygulama incelendiğinde, gelir vergisi muafiyetinin ihracat performansına bağlı olduğu ve bu nedenle Anlaşmanın 3.1 maddesi hükmünce uygulamanın bir ihracat sübvansiyonu olduğu ve yine Anlaşmanın 2.3 maddesi çerçevesinde özgül bir sübvansiyon teşkil ettiği;

sonucuna varılmıştır.

(12) Mevcut soruşturma kapsamında da esas soruşturmada yapılan bu belirlemeleri geçersiz kılacak bir bulguya rastlanmadığından ÖEB programının önlem alınabilir nitelikte olduğuna ilişkin olarak esas soruşturmada yapılmış olan tespitlerin geçerliliğini koruduğu düşünülmektedir.

Maharashtra yerel yönetiminin teşvik paketi programı

MADDE 14 – (1) Esas soruşturmada da incelenmiş olan bu program Maharashtra yerel yönetimince, az gelişmiş bölgelerde sanayi yatırımlarının artırılmasını sağlamak üzere 1964 yılından bu yana uygulanmaktadır.

(2) Program kapsamında uygulanan sınai teşvik sübvansiyonu çerçevesinde Maharashtra Eyaleti içerisinde yeni kurulan ve programdan yararlanmaya hak kazanan işletmeler yerel yönetime ödedikleri ilgili her türlü verginin ortalama %25’ini geri alabilmektedir. Ödenen verginin ne kadarının geri alınacağı firmanın kuruluş yerine göre değişmektedir. Bununla beraber yeni kurulmayan ve hali hazırda faaliyet gösteren firmalar da sabit sermaye stokunu en az %25 oranında arttırmak koşuluyla bu programdan yararlanabilmektedir.

(3) Program kapsamında Maharashtra Eyaleti içerisinde belirli bölgelerde kurulu olan işletmeler ile ihracata yönelik olarak faaliyet gösteren tüm firmalar elektrik vergisinden de 10 ila 15 yıllığına muaf tutulabilmektedirler.

(4) Son olarak eyalet içerisinde belirli bölgelerde kurulu olan işletmeler için, Hindistan’da yerel hükümetlerce toplanan ve bir çeşit yurt içi transit vergisi olan octroi vergisinin iadesi ve satış vergisi muafiyeti uygulaması yürürlüktedir.

(5) Esas soruşturma esnasında;

a) Program kapsamında Maharashtra yerel yönetimince sağlanan vergi iadesi ve vergi muafiyeti uygulamalarının ilgili otoritenin gelirlerinden feragat etmesi sonucunu doğurması sebebiyle kamu tarafından temin edilen bir mali katkı olduğu ve firmalara sağlanan bu avantajların, anılan işletmeler için de bir fayda doğurması nedeniyle sübvansiyon olduğu;

b) Anılan programdan sadece belirli bir bölgede kurulan işletmeler yararlanabildiğinden şikayete konu programın Anlaşmanın 2.2 maddesi çerçevesinde özgül bir sübvansiyon teşkil ettiği ve önlem alınabilir nitelikte olduğu

sonucuna varılmıştır.

(6) Mevcut soruşturma kapsamında da esas soruşturmada yapılan bu belirlemeleri geçersiz kılacak bir bulguya rastlanmadığından Maharashtra Yerel Yönetiminin Teşvik Paketi Programının önlem alınabilir nitelikte olduğuna ilişkin olarak esas soruşturmada yapılmış olan tespitlerin geçerliliğini koruduğu düşünülmektedir.

Esas soruşturma kapsamında değerlendirilmemiş olan diğer programlar

MADDE 15 – (1) Esas soruşturmada değerlendirilmemiş olan bazı programlar hakkında gerek firmalar gerekse de Hindistan Hükümeti’nden bilgi talep edilmiştir. Böylelikle farklı programlar altında sübvansiyon uygulamalarının devam edip etmediğinin tespiti amaçlanmıştır.

(2) Bu kapsamda, Hedef Piyasa Programı (Focus Market Scheme), Hedef Ürün Programı (Focus ProductScheme), Artan İhracatı Teşvik Programı, Gujarat Eyaleti Sermaye Yatırımı Teşvik Programı, Gujarat Satış Vergileri Teşviki ve Elektrik Vergisi Muafiyet Programı ve Batı Bengal Sübvansiyon Programları hakkında bilgi talep edilmiştir.

(3) İlgili tarafların yanıtları incelendiğinde, Hedef Piyasa Programı kapsamında Türkiye'nin program kapsamında sübvansiyon verilen ülkeler listesinde yer almadığı anlaşılmıştır. Buna karşılık, Hedef Ürün Programının önleme konu ürünü kapsadığı hatta işbirliğinde bulunan firmalar arasında programdan yararlanan firmaların bulunduğu görülmüştür. Söz konusu programın ihracat performansına dayalı olduğu gerek verilen yanıtlardan gerekse de ilgili mevzuatın incelenmesinden anlaşılmaktadır. Yukarıda adı geçen diğer programlara ilişkin detaylı bilgi ne Hindistan Hükümeti tarafından ne de işbirliğine gelen firmalar tarafından sağlanmıştır. Firmalar söz konusu programlardan yararlanmadıkları gerekçesiyle bilgi sunmamışlardır.

(4) Son olarak Hindistan Hükümeti verdiği yanıtta yukarıda adı geçen programlardan başka Uttar Pradesh Eyaleti Sermaye Sübvansiyonu Programının adını zikretmiş ancak programdan soruşturma kapsamında işbirliğine gelen firmaların yararlanmadığını belirterek detaylı bilgi sunmamıştır.

Diğer ülkelerce uygulanmakta olan önlemler

MADDE 16 – (1) Hindistan menşeli PET Filmlere karşı ABD Ticaret Komisyonu tarafından ilk olarak 1 Temmuz 2002 tarihinde telafi edici önlem yürürlüğe konulmuştur. 2 Mart 2015 tarihinde yayımlanan idari gözden geçirme soruşturması sonucuna göre SRF firması için %2,03, Jindal firması için ise %7,66 oranında sübvansiyon tespiti yapılmıştır.

Nihai bildirim sonrasında sunulan görüşler

MADDE 17 – (1) Hindistan'da yerleşik Vacmet firmasının temsilcisi tarafından nihai bildirimde Vacmetfirmasının soru formuna yanıt vermediğinin iddia edildiği savunularak firmanın soru formuna yanıt verdiği ifade edilmiştir.

(2) Nihai bildirimde Vacmet firmasının soru formuna yanıt vermediğine ilişkin bir değerlendirme yapılmamış, tam aksine, firma tarafından soru formuna verilen yanıtlara ilişkin olarak bu Tebliğin 4 üncü maddesinde ifade edildiği üzere, firmanın yanıtlarına ilişkin detaylı açıklama sunulmuştur. Buna karşılık, adı geçen firma için sübvansiyon oranı tespit edilmemiş olması nedeniyle, firmanın işbirliğinde bulunmadığı yönünde bir değerlendirme yapılmış olduğu izleniminin doğduğu anlaşılmaktadır.

(3) Nihai bildirim raporu ile bu Tebliğin 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında da belirtildiği üzere mevcut soruşturma bir nihai gözden geçirme soruşturması olduğundan Yönetmeliğin 41 inci maddesi çerçevesinde, işbirliğinde bulunan firmalar için soruşturma sırasında yeni sübvansiyon oranları hesaplanmamıştır.

(4) Bununla beraber, Yönetmeliğin 36 ncı maddesinde ifade edildiği üzere, önleme esas teşkil eden soruşturma için belirlenen soruşturma döneminde önleme konu ürünü Türkiye'ye ihraç etmemiş olan üretici veya ihracatçıların kendileri için sübvansiyon miktarı belirlenmesi için, bahse konu madde hükmünde belirtilen hususları içeren bir başvuru ile "yeni ihracatçı için gözden geçirme soruşturması" başlatılması talebinde bulunması mümkündür.

(5) Hindistan'da yerleşik firmaların yetkili temsilcisi tarafından, nihai bildirim raporunda, vergi iadesi programının yürürlükten kaldırılan vergi yetkisi hesap programının yerini aldığı savunulduğu iddiasıyla bu durumun hukuksal ve somut bir temeli olmadığı savunulmuştur. Yapılan itirazda ayrıca vergi iadesi programının çok uzun yıllardır uygulanmakta olduğu ifade edilmiştir. Buna karşılık, nihai bildirim raporu ile bu Tebliğin 10 uncu maddesinde yer alan tespit ve değerlendirmelere ilişkin bir itirazda bulunulmamıştır. Öte yandan, yürürlükten kalkan vergi yetkisi hesap programından yararlanmak için vergi iadesi programından yararlanmamış olma şartı bulunduğu esas soruşturmada tespit edilmiştir. Bu itibarla, vergi iadesi programının vergi yetkisi hesap programının yerini aldığı değerlendirmesinin geçerliliğini koruduğu düşünülmektedir.

(6) Hindistan'da yerleşik firmaların yetkili temsilcisi tarafından, nihai bildirim raporunda, işbirliğinde bulunan firmalar tarafından Hedef Piyasa Programı ile Hedef Ürün Programı hakkında detaylı bilgi sunulmadığının ifade edildiği öne sürülerek, bu programlar hakkında firmalara ek soru sorulmadığı ve eksikliklerin tamamlanmasının talep edilmediği savunulmuştur.

(7) Buna karşılık, nihai bildirim raporu ile bu Tebliğin 15 inci maddesinde belirtildiği üzere, firmaların yanıtlarında Hedef Piyasa Programı ile Hedef Ürün Programı hakkında bilgi verdikleri; ancak mezkûr maddede bahsi geçen diğer programlara ilişkin bilgi sunulmadığı ifade edilmektedir. Öte yandan, soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunan tüm tarafların kendilerine gönderilen soru formlarına eksiksiz bir şekilde yanıt vermesi beklenmektedir. Soruşturma makamının yanıt verilmeyen hususlara ilişkin olarak eksikliklerin tamamlanmasını talep etme gibi bir yükümlülüğü bulunmamaktadır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Zararın Devamı ve Yeniden Meydana Gelmesi İhtimali

Genel ithalat

MADDE 18 – (1) Önleme konu PET filmlerin genel ithalat verileri incelenirken Avrupa Serbest Bölgesi'nde (ASB) yerleşik olan Polyplex'in Türkiye'ye gerçekleştirdiği satışlar genel ithalat miktarı içerisinde değerlendirilmiştir. Buna göre 2011 yılında 27.374 ton olan ithalat miktarı, 2012 yılında 32.329 tona yükselmiş, 2013 yılında ise 29.521 ton olarak gerçekleşmiştir.

(2) Genel ithalatın birim fiyatlarındaki gelişim incelendiğinde ise 2011 yılında 3.640 ABD Doları/ton olan birim fiyatın 2012 yılında 2.870 ABD Doları/tona gerilediği, 2013 yılında ise 3.080 ABD Doları/ton olarak gerçekleştiği görülmektedir.

Sübvansiyonlu ithalat

MADDE 19 – (1) Önleme konu ürünün Hindistan'dan gerçekleştirilen ithalatı incelendiğinde 2011 yılında 1.983 ton olan ithalat miktarının 2012 yılında 1.161 tona gerilediği, 2013 yılında ise 323 ton olarak gerçekleştiği görülmektedir. Hindistan menşeli ithalatın önlem konusu ürünün genel ithalatı içerisindeki payı incelendiğinde ise 2011 yılında %7 olan payın 2012 yılında %3,6'ya gerilediği, 2013 yılında ise %1'e düştüğü görülmektedir.

(2) Hindistan menşeli ithalatın birim fiyatları incelendiğinde 2011 yılında 3.080 ABD Doları/ton olan ağırlıklı ortalama birim fiyatın 2012 yılında 2.300 ABD Doları/tona gerilediği, 2013 yılında ise 2.980 ABD Doları/ton olarak gerçekleştiği tespit edilmiştir.

Üçüncü ülkelerden gerçekleştirilen ithalat

MADDE 20 – (1) Üçüncü ülkelerden gerçekleştirilen ithalat verileri değerlendirilirken ASB'den Polyplex firması tarafından Türkiye'ye yapılan satışların ayrıca değerlendirilmesi uygun görülmüştür. Buna göre, ASB hariç olmak üzere diğer ülkelerden gerçekleştirilen ithalat 2011 yılında 17.949 ton iken 2012 yılında 21.801 tona yükselmiş, 2013 yılında ise 18.752 ton olarak gerçekleşmiştir. Aynı dönemde, üçüncü ülkeler menşeli ithalatın birim fiyatları ise sırasıyla 3.838 ABD Doları/ton, 2.980 ABD Doları/ton ve 3.266 ABD Doları/ton olarak gerçekleşmiştir.

Türkiye toplam benzer mal tüketimi ve pazar payları

MADDE 21 – (1) Önlem konusu ürünün yurt içi tüketimi, yerli üreticilerin yurtiçi satışları ile genel ithalatın toplanması suretiyle hesaplanmıştır. Buna göre 2011 yılında 100 birim olan toplam pazar büyüklüğünün 2012 yılında 124 birime yükseldiği, 2013 yılında ise bir önceki yıla göre düşerek 122 birim olarak gerçekleştiği görülmektedir.

(2) Hindistan menşeli önlem konusu ürünün toplam tüketim içindeki payı 2011 yılından itibaren sürekli gerilemiş, 2011 yılında 100 birim olan pazar payı 2012 yılında 47 birime 2013 yılında ise 13 birime düşmüştür.

(3) Yerli üreticiler Süper Film ve Polinas'ın yurt içi satış miktarları dikkate alınarak hesaplanan yerli üretim dalının pazar payı ise 2011 yılında 100 birim kabul edildiğinde, 2012 yılında 118 birime, 2013 yılında ise 147 birime yükselmiştir. Polinas firmasının 2012 yılının Mayıs ayından itibaren faaliyetlerine başlamasıyla yerli üretim dalının pazar payının arttığı görülmektedir.

Önlem konusu ithalatın iç piyasa fiyatları üzerindeki etkisi

MADDE 22 – (1) Sübvansiyonlu ithalatın birim fiyatlarının yerli üretim dalının fiyatları üzerindeki etkisi de incelenmiştir. Bu bağlamda, 2011-2013 yılları arasındaki döneme ilişkin olarak fiyat verisi sunan Süper Film firmasının ağırlıklı ortalama birim fiyatları ile Hindistan menşeli ithalatın birim fiyatları karşılaştırılarak önlem konusu ithalatın yerli üreticinin fiyatlarını kırıp kırmadığı tespit edilmiştir.

(2) Fiyat kırılması ithal ürün fiyatlarının önlemin yürürlükte olmaması durumunda Türkiye piyasasında yerli üretim dalının yurt içi satış fiyatlarının yüzde olarak ne kadar altında kaldığını gösterir. Fiyat kırılması analizinde, önlem konusu ülkeden gerçekleştirilen ithalatın ağırlıklı ortalama CIF ihrac fiyatına %3 oranında gümrük vergisi ile %1 oranında

gümrükleme masrafları eklenerek bulunan Türkiye piyasasına giriş fiyatı, Süper Film firmasının ortalama yurt içi satış fiyatı ile karşılaştırılmıştır. Buna göre 2011 ve 2012 yıllarında fiyat kırılmasının önemli seviyelerde olduğu, buna karşılık 2013 yılında Hindistan menşeli ithalatın yerli üreticinin fiyatlarını kırmadığı belirlenmiştir.

(3) Yerli üretici Süper Film firmasının 2012 ve 2013 yıllarında maliyetlerinin altında satış yaptığı da tespit edildiğinden fiyat baskısı analizinin yapılması uygun görülmüştür. Fiyat baskısı, ithalatın birim fiyatlarının yerli üretim dalının olması gereken fiyatlarının ne kadar altında kaldığını gösterir. Buna göre, yerli üretici Süper Film firmasının ticari maliyetlerine makul oranda bir kâr (%10) eklenmek suretiyle tespit edilen olması gereken fiyat önleme konu ithalatın birim fiyatları ile karşılaştırılmıştır. Bu şekilde yapılan hesaplama sonucunda Hindistan menşeli önleme konu sübvansiyonlu ithalatın önlemin yürürlükte olmaması halinde 2011 yılında fiyat baskısına neden olmadığı; 2012 yılında önemli seviyelere yükseldiği 2013 yılında ise ihmal edilebilir düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

Yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri

MADDE 23 – (1) Yerli üretim dalının ekonomik göstergelerinin incelenmesinde başvuru sahibi Süper Film firmasının soruşturma konusu ürüne ait 2011-2013 yılları arasındaki verileri esas alınmıştır.

(2) Söz konusu dönem için yapılan zarar analizinde eğilimi görebilmek amacıyla TL bazındaki veriler TÜİK tarafından hesaplanan yıllık ortalama üretici fiyatları endeksi kullanılarak enflasyondan arındırılmış, reel hale getirilmiş ve 2011 yılı esas alınarak endekslenmiştir.

a) Üretim, kapasite ve kapasite kullanım oranı (KKO)

1) Yerli üretim dalının 2011 yılında 100 birim olan üretim miktar endeksi 2012 yılında artarak 127 birime yükselmiş, 2013 yılında ise 104 birime gerilemiştir.

2) Yerli üretim dalının üretim kapasitesi 2012 yılında tamamlanan yatırımlar sonucunda artmıştır. Buna göre 2011 yılında 100 birim olan toplam kapasite endeksi 2012 ve 2013 yıllarında 267 birime yükselmiştir.

3) Artan üretim kapasitesine karşılık üretim miktarında paralel bir artış yaşanmaması nedeniyle KKO gerilemiştir. Buna göre, 2011 yılında 100 birim olan KKO endeksi 2012 yılında 47 birime, 2013 yılında ise 39 birime gerilemiştir.

b) Yurt içi satışlar

1) Yerli üretim dalının 2011 yılında 100 birim olan yurt içi satış miktar endeksi 2012 yılında 104 birime yükselmiş, 2013 yılında ise 73 birim olarak gerçekleşmiştir.

2) Buna ilaveten, 2011 yılında 100 birim olan yurt içi satış hasılatı ise takip eden yıllarda gerileyerek sırasıyla 83 ve 57 birime düşmüştür.

c) İhracat

1) Yerli üretim dalının 2011 yılında 100 birim olarak kabul edilen ihracat satış miktarı endeksi 2012 yılında 136 birime yükselmiş, 2013 yılında ise 140 birim olarak gerçekleşmiştir.

2) Buna karşılık, yerli üretim dalının yurt dışı satış hasılatı incelendiğinde ise 2011 yılında 100 birim olan endeks değerinin 2012 yılında 94 birim, 2013 yılında ise 95 birim olarak gerçekleştiği görülmektedir.

ç) Pazar payı

1) Yerli üretim dalının toplam Türkiye pazarından aldığı pay incelenmiştir. Bu inceleme yapılırken hem yerli üretim dalını temsil eden Süper Film firmasının verileri hem de başvuruya destek veren Polinas firmasının verileri dikkate alınmıştır. Buna göre, 2011 yılında 100 birim kabul edilen yerli üreticilerin toplam pazar payı endeksi, 2012 yılında 118 birime yükselmiş, 2013 yılında ise 147 birim olarak gerçekleşmiştir. İncelenen dönemde yerli üreticilerin toplam pazar payında görülen artışın en önemli kaynağının 2012 yılından itibaren faaliyete geçen Polinas firması olduğu düşünülmektedir.

d) Yurt içi fiyatlar

1) Yerli üretim dalının 2011 yılında 100 birim olan yurt içi birim fiyat endeksi 2012 yılında 80 birime gerilemiş, 2013 yılında ise 78 birim olarak gerçekleşmiştir.

e) Maliyetler

1) Yerli üretim dalının ilgili üründe ağırlıklı ortalama birim ticari maliyet endeksi 2011 yılında 100 iken, 2012 ve 2013 yıllarında 111 birim olarak gerçekleşmiştir.

f) Stoklar

1) Yerli üretim dalının önlem konusu üründeki stokları 2011 yılında 100 birim iken 2012 yılında 236 birime yükselmiş, 2013 yılında ise 169 birim olarak gerçekleşmiştir. 2011 yılında 100 birim olan stok çevrim hızı 2012 yılında 51 birime gerilemiş, 2013 yılında ise 64 birim olarak tespit edilmiştir.

g) İstihdam

1) Yerli üretim dalının istihdam verileri incelendiğinde idari personel sayısında azalma görülürken ilgili ürün üretiminde çalışan direk işçi sayısında artan üretim kapasitesine paralel olarak bir artış yaşandığı görülmektedir. İdari personel sayısı endeksi 2011 yılında 100 birim iken takip eden yıllarda sırasıyla 104 ve 87 birim olarak gerçekleşirken, soruşturma konusu ürün üretiminde çalışan direk işçi sayısı endeksi 2012 yılında 162, 2013 yılında ise 145 birim seviyesindedir.

ğ) Ücretler

1) Yerli üretim dalının 2011 yılında 100 birim olan aylık giydirilmiş brüt ücret endeksi 2012 yılında 90 birime gerilemiş, 2013 yılında ise sırasıyla 99 birim olarak gerçekleşmiştir.

h) Verimlilik

1) Verileri incelenen yerli üreticinin ilgili ürün üretiminde çalışan işçi başına verimlilik endeksi 2011 yılında 100 iken, 2012 yılında 78 birime gerilemiş, 2013 yılında ise 72 birim olarak gerçekleşmiştir.

ı) Kârlılık

1) Verileri incelenen yerli üreticinin ilgili üründe ticari maliyetleri dikkate alınarak hesaplanan ürün birim kârlılık endeksi 2011 yılında 100 birim olarak kabul edildiğinde 2012 yılında -48 birime gerilemiş, 2013 yılında ise -56 birim olarak gerçekleşmiştir.

i) Nakit akışı

1) Yerli üretim dalının ilgili ürün satışları ile yarattığı nakit akışı endeksi 2011 yılında 100 birim iken, bu rakam 2012 yılında kârlılıkta görülen gerilemeyle birlikte -6 birime düşmüş, 2013 yılında ise -19 birim olarak gerçekleşmiştir.

j) Net kârlılık, özkaynakların kârlılığı

1) Yerli üretim dalının bütün faaliyetleri ile ilgili olarak yatırımların geri dönüş oranı endeksi olarak 2011 yılında 100 birim iken 2012 yılında 18 birime, 2013 yılında ise -35 birime gerilemiştir.

k) Büyüme

1) Verileri incelenen yerli üreticinin bütün faaliyetleri ile ilgili olarak aktif büyüklüğü reel olarak 2011 yılında 100 birim iken, 2012 yılında 119, 2013 yılında ise 121 birim olarak gerçekleşmiştir.

l) Sermaye artışı

1) Yerli üretim dalının bütün faaliyetleri ile ilgili olarak 2011 yılında 100 birim olan özsermaye endeksi 2012 yılında 81 birime, 2013 yılında ise 66 birime gerilemiştir.

m) Yatırımlardaki artış

1) Yerli üretim dalının ilgili ürüne yönelik yatırımları incelendiğinde 2011-2013 yılları arasında firmanın yenileme yatırımı yapmadığı görülmektedir. Buna karşılık söz konusu dönemde tevsi yatırımları yapılmıştır. 2011 yılında 100 birim olan tevsi yatırımları endeksi 2012 yılında 38 birime gerilemiş, 2013 yılında ise 11 birim olarak gerçekleşmiştir.

Ekonomik göstergelerin değerlendirilmesi

MADDE 24 – (1) Yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri incelendiğinde zarar inceleme dönemi içinde kırılğanlıkların devam ettiği görülmektedir. Nitekim yurt içi satış miktarı, yurt içi kârlılık, kapasite kullanım oranı, dönem sonu stoklar ve ürün nakit akışı gibi hayati göstergelerde bir takım olumsuzluklar yaşandığı göze çarpmaktadır. Yerli üretim dalının ekonomik göstergelerinde görülen bu olumsuzlukların önlemin yürürlükten kalkması halinde Hindistan menşeli sübvansiyonlu ithalatın yaratması muhtemel haksız rekabet koşulları ile birlikte daha da vahim bir hal alacağı düşünülmektedir.

Önleme konu ülkenin üretim kapasitesi ve ihracat kabiliyeti

MADDE 25 – (1) Uluslararası Ticaret Merkezi (International Trade Center – ITC) verileri kullanılarak Hindistan'ın önlem konusu ürünlerde gerçekleştirdiği ihracata bakıldığında 2008 yılında 106 bin ton olan ihracatın 2013 yılında 200 bin tona çıktığı ve Hindistan'ın halihazırda önemli bir ihracat potansiyeli ve kapasitesi bulunduğu görülmektedir. Hâlihazırda yürürlükte olan önlem

dolayısıyla Türkiye'ye yapılan ihracatın düşük seviyelerde kaldığı ancak önlemin kalkması halinde tekrar artacağı düşünülmektedir.

Nihai bildirim sonrasında sunulan görüşler

MADDE 26 - (1) Hindistan'da yerleşik firmaların yetkili temsilcisi tarafından Hindistan menşeli ithalatın önemli ölçüde düştüğü ve toplam ithalat içindeki payının önemli ölçüde gerilediği ifade edilerek söz konusu ithalatın miktarının yerli üretim dalı üzerindeki zarara ilişkin ihmal edilebilir düzeyde olduğu öne sürülmüştür. Buna ilaveten, yerli üretim dalının üretim, kapasite kullanım oranı, yurt içi satışlar ve pazar payı gibi göstergelerindeki bozulmanın kaynağının yapılan büyük ölçekli yatırımlar olduğu; talepteki büyümeye nispetle daha büyük ölçekli olan yatırımlar nedeniyle nakit akışı, yatırımların geri dönüş oranı ve kârlılık gibi göstergelerin olumsuz bir seyir izlediği ifade edilmiş, yerli üretim dalındaki zararın kaynağının Hindistan menşeli ithalat olamayacağı ifade edilmiştir.

(2) Hindistan menşeli ithalatta görülen gerilemenin kaynağının yürürlükteki önlemler olduğu düşünülmektedir. Nitekim Hindistan mevcut yerleşik üretim kapasitesi ile önleme konu üründe dünya ticaretinde önemli ülkeler arasında yer almaktadır. Bu itibarla, önlemin yürürlükten kalkması halinde sübvansiyonlu ithalatın artmasının ve bu artışın sonucunda yerli üretim dalında görülen olumsuzlukların da artarak devamının kuvvetle muhtemel olduğu düşünülmektedir.

(3) Yerli üretim dalı nihai bildirimle ilişkin olarak sunduğu yanıtta, Hindistan Hükümetince sağlanan sübvansiyonlara ilişkin tespitlere katıldığını beyan etmiştir. Buna ilaveten, Hindistan'da yerleşik üretici/ihracatçı firmaların soruşturma konusu üründe dünyanın önde gelen üreticileri arasında oldukları; sahip oldukları yüksek üretim kapasitesi ile önlemin yürürlükten kalkması halinde aşına oldukları ve dağıtım kanallarını bildikleri Türkiye piyasasına nüfuz edebileceklerini savunmuştur.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Değerlendirme ve Sonuç

Sübvansiyonun devamına ilişkin belirlemeler

MADDE 27 - (1) Bu Tebliğin üçüncü bölümünde yer alan tespit ve değerlendirmeler çerçevesinde mevcut önlemin yürürlükten kaldırılması halinde sübvansiyonlu soruşturma konusu ithalatın devamlılık arz edeceği düşünülmektedir. Nitekim 15 inci maddede belirtildiği üzere, mevcut sübvansiyon programlarının yanı sıra esas soruşturmada incelemeye konu olmamış olan önlem alınabilir nitelikte yeni programların da yürürlükte bulunduğu anlaşılmaktadır.

(2) Bu çerçevede, bu Tebliğin sekizinci maddesinde de ifade edildiği üzere, Yönetmeliğin 35'inci ve 41'inci maddeleri çerçevesinde yapılan çalışma sübvansiyon oranlarının hesaplamasına yönelik olmayıp mevcut önlemin yürürlükte olmadığı bir ortamda soruşturmaya konu Hindistan'da yerleşik üretici/ihracatçıların sübvansiyonlu olarak Türkiye'ye ihracat yapıp yapmayacaklarına ilişkindir. Yapılan çalışma neticesinde ortaya çıkan belirleme ve ilk soruşturmada ulaşılan tespitler mevcut önlemin ortadan kaldırılması halinde sübvansiyonlu ithalatın devam edeceğine ilişkin somut, nesnel ve kanıtlanabilir nitelik taşımaktadır.

Zararın yeniden meydana gelebilme ihtimaline ilişkin belirlemeler

MADDE 28 - (1) İthalat istatistiklerine bakıldığında önlem sonrasında Hindistan'da yerleşik üretici/ihracatçıların önlemin etkisiyle Türkiye piyasasına girmekte sıkıntı yaşadığı anlaşılmaktadır. Hindistan'ın diğer ülkelere gerçekleştirdiği ithalatın seyrinde aynı dönemde bir gerileme yaşanmamış olması önlemin yürürlükten kaldırılması halinde sübvansiyonlu ithalatın Türkiye piyasasına nüfuz edebileceğini göstermektedir.

(2) Yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri incelendiğinde ise önemli bazı göstergelerin ciddi ölçüde kırılganlık gösterdiği düşünülmektedir. Bu itibarla, önlemin yürürlükten kaldırılması halinde yukarıda bahsi geçen kırılganlıkların daha ciddi bir boyuta gelerek mevcut olumsuzlukların artacağı değerlendirilmektedir.

Karar

MADDE 29 - (1) Soruşturma süresince elde edilen bilgi ve belgeler ışığında, mevcut önlemin yürürlükten kaldırılması halinde sübvansiyonun ve zararın devamının veya tekrarlamasının muhtemel olduğu tespit edildiğinden, İthalatta Haksız Rekabeti Değerlendirme Kurulunun kararı ve Ekonomi Bakanının onayı ile soruşturma konusu ürün için uygulanmakta olan telafi edici vergi şeklindeki kesin önlemlerin aşağıda belirtilen şekilde uygulanmaya devam edilmesine karar verilmiştir.

GTİP	Madde İsmi	Menş e Ülke	Üretici/İhracatçı Firma	Telafi edici vergi şeklindeki kesin önlem oranı (Gümrük kıymetinin yüzdesi olarak)
3920.62.19.00.00	Diğerleri	Hindistan	SRF Limited	%4,25
3920.69.00.00.00	Diğer polisterlerden olanlar		Uflex Limited	%10,37
3921.90.10.00.00	Poliesterlerden olanlar		Ester Industries Ltd.	%10,37
			Diğerleri	%21,61

Uygulama

MADDE 30 – (1) Gümrük idareleri, Karar maddesinde gümrük tarife pozisyon numarası, tanımı ve menş e ülkesi belirtilen eşyanın, diğer mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla, serbest dolaşıma giriş rejimi kapsamındaki ithalatında, karşılarında gösterilen oranda telafi edici vergi şeklindeki kesin önlemi tahsil ederler.

Yürürlük

MADDE 31 – (1) Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 32 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Ekonomi Bakanı yürütür.